

Χιλιάδες μίλια
προς τον τόπο της καρδιάς

Κλάους Κένεθ

Χιλιάδες μίλια
προς τον τόπο της καρδιάς
ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΣΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟ

Μετάφραση: Ιφικράτης Πολάλης
Επιμέλεια έκδοσης: Βασίλης Αργυριάδης

Ἐν πλῶ

Τίτλος πρωτοτύπου: *Born to Hate - Reborn to Love*
© Klaus Kenneth

© (Για την ελληνική έκδοση) Εκδόσεις Έν πλῶ
Κολοκοτρώνη 49 Αθήνα 105 60
Τηλ.: 210 32 26 343 - Fax: 210 32 21 238
e-mail: info@enploeditions.gr
www.enploeditions.gr

Α΄ έκδοση: Φεβρουάριος 2009
Β΄ έκδοση: Σεπτέμβριος 2009
Γ΄ έκδοση: Απρίλιος 2010
Δ΄ έκδοση: Φεβρουάριος 2012

ISBN: 978-960-6719-53-0

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημείωμα στην έκδοση
~ 11 ~

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
~ 15 ~

ΜΕΡΟΣ I ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΙΣΩ

Παιδική ηλικία και εφηβεία
~ 19 ~

Εκδίκηση
~ 31 ~

Φόβος, μίσος και θάνατος
~ 41 ~

Αποκρουφισμός: ΗΠΑ, Μεξικό
~ 61 ~

Αραβική Χερσόνησος και Ισλαμισμός
~ 67 ~

Υπερβατικός διαλογισμός
~ 75 ~

Ινδία, γιόγκα και Ινδουισμός
~ 85 ~

Στην Καλκούτα με τη μητέρα Τερέζα
~ 95 ~

Ο θάνατος του γκουρού
~ 109 ~

Βουδισμός
~ 115 ~

Στο Ισραήλ
~ 147 ~

Ο Βούδας πέθανε

~ 157 ~

Στη Νότια Αμερική

~ 167 ~

Δολοφονική επίθεση στην Κολομβία

~ 177 ~

Επιστροφή στην Ευρώπη

~ 189 ~

Μάχες και εξορκισμός

~ 199 ~

Το προστατευτικό μου τείχος γκρεμίζεται

~ 211 ~

Επίσκεψη της Θείας Χάρης

~ 225 ~

Ελευθερία

~ 239 ~

ΜΕΡΟΣ II

ΞΑΝΑΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΓΙΑ Ν' ΑΓΑΠΩ

Το τέλος... είναι μόνο η αρχή

~ 253 ~

Περίοδος μάθησης: Πίστη - Μελέτη - Θεία Χάρη

~ 263 ~

Πεντηκοστή: Μέρρες χαράς!

~ 285 ~

Το θαύμα!

~ 303 ~

Χρήματα

~ 329 ~

Νηστεία

~ 339 ~

Πορεία στην έρημο

~ 353 ~

Ο Θεός αποκαλύπτεται

~ 379 ~

Η πυραμίδα ανατρέπεται

~ 387 ~

Από το μυαλό στην καρδιά

~ 401 ~

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

~ 413 ~

Σημείωμα στην έκδοση

Ένα πρωί έφερε ο ταχυδρόμος στα γραφεία των εκδόσεων Έν πλῶ, έναν μικρό φάκελο με επένδυση, προσεκτικά σφραγισμένο, σταλμένο από το εξωτερικό. Παραλήπτης αναγραφόταν ο εκδοτικός μας οίκος και αποστολέας ήταν ένας κύριος που το όνομά του θύμιζε Γερμανό ενώ το επώνυμό του Άγγλο: Klaus Kenneth.

Μέσα στον φάκελο υπήρχε ένα CD με δύο αρχεία κειμένου και ένα φωτογραφιών. Η περιέργεια αναζήτησε αμέσως ικανοποίηση στην ευκολότερη οδό, κι έτσι ανοίξαμε τον φάκελο με τις φωτογραφίες: στην οθόνη του υπολογιστή παρέλασε ένας μεγάλος αριθμός φωτογραφιών από διάφορα πολιτισμικά-θρησκευτικά περιβάλλοντα – μουσουλμανικά, ινδουιστικά, βουδιστικά, χριστιανικά... Και στη μέση όλων αυτών, η φιγούρα ενός ανθρώπου, που έμοιαζε να είναι ο αποστολέας του φακέλου. Η πρώτη εντύπωσή μας, αρνητική. Τι άραγε να θέλει κάποιος που ασχολείται με όλα αυτά από έναν εκδοτικό οίκο που απεχθάνεται τον συγκριτισμό και καταπιάνεται με θέματα ορθόδοξης θεολογίας και ευσέβειας; Μήπως είχε γίνει κάποιο λάθος;

Το πρώτο αρχείο κειμένου ήταν μια επιστολή του συγγραφέα προς τον εκδότη. Μετά την ανάγνωσή της η πρώτη εντύπωση άρχισε να κάμπτεται: όχι, εδώ δεν πρόκειται για κάποιον «πλανημένο» συγκριτιστή που παλεύει χωρίς έρμα, στο σύγχρονο πολυθεϊστικό περιβάλλον, να βρει το... «πεπρωμένο» του. Εδώ μιλάμε για κάποιον που έχει επαφή με ένα από τα πιο αξιόλογα πνευματικά κέντρα του Δυτικού κόσμου, το μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου του Έσσεξ· και μάλιστα ήξερε πολύ καλά – τουλάχιστον κατά τα

λεγόμενά του– τον γέροντα Σωφρόνιο. Κάτι άλλο έμοιαζε να συμβαίνει εδώ... Παρ' όλα αυτά οι αμφιβολίες μας δεν υποχώρησαν τελείως.

Στο δεύτερο αρχείο κειμένου, υπήρχε το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας, στην αγγλική του εκδοχή. Η ανάγνωσή του ήταν πλέον μονόδρομος. Η δε περιέργεια είχε πια οξυνθεί πολύ...

Η ιστορία που διαβάσαμε ήταν συγκλονιστική, αλλά ήταν και... απίστευτη! Είναι δυνατόν να συνέβησαν όλα αυτά σε ένα πρόσωπο; Είναι δυνατόν να τα έκανε όλα αυτά ένας και μόνο άνθρωπος; Και μετά από όλο αυτό το σκοτάδι, να καταφέρει να βρει ισορροπία και γαλήνη; Κι ακόμα περισσότερο, να μπορέσει να δει τον Χριστό στη ζωή του και να οδηγηθεί και στην Ορθοδοξία; Μήπως ήταν ένας μυθομανής; Μήπως απ' όσα λέει, μισή είναι η αλήθεια; Μήπως και την Ορθοδοξία την γνώρισε ως άλλο ένα σταθμό της πολυτάραχης ζωής του, ένα σταθμό από αυτούς που με τόση επιπολαιότητα γνώρισε και προσπέρασε;

Τα ερωτήματα και οι απορίες δεν τελείωναν. Άκρη δεν μπορούσαμε να βρούμε. Όμως από κάπου φάνηκε φως: την αγγλική μετάφραση και διόρθωση των δοκιμιών την είχαν κάνει δύο κυρίες (μέλη των ορθόδοξων κοινοτήτων της Αγγλίας), με τις οποίες είχαμε κάποια μακρινή γνωριμία. Αμέσως ήρθαμε σε επικοινωνία. Η μία επαφή έφερε την άλλη και ο ένας γνωστός πίσω από τον άλλο άρχισε να μας διηγείται ό,τι ήξερε για τον Κλάους Κένεθ. Επιστολές ανταλλάχθηκαν, συνεννοήσεις έγιναν, μαρτυρίες από πρόσωπα εμπιστοσύνης σε Αγγλία και Γερμανία αναζητήθηκαν... Όλων οι γνώμες συνέκλιναν σε ένα πράγμα: Όχι, ο Κλάους Κένεθ δεν είναι μια τυχαία περίπτωση – ό,τι γράφει είναι πέρα για πέρα αλήθεια!!! Κι ακόμα, πράγματι είχε επαφή και επικοινωνία με τον γέροντα Σωφρόνιο – εκείνος τον μύη-

σε στην Ορθοδοξία, εκείνος τον βοήθησε να κάνει τα πρώτα του βήματα στον δρόμο της ανατολικής χριστιανοσύνης. Σήμερα (συνέχιζαν οι πληροφορίες που μαζεύαμε) ο Κλάους Κένεθ ζει μια ήσυχη ζωή γυρίζοντας τον κόσμο και μιλώντας διαρκώς για τον Χριστό· είναι ενεργός χριστιανός και παλεύει, όπως όλοι μας, να εδραιώσει μέσα του όσο μπορεί την πίστη.

Μα αν όλα αυτά που γράφονται εδώ είναι αλήθεια, αν ο άνθρωπος που έγραψε το βιβλίο αυτό είναι σήμερα πράγματι αυτός που λέει πως είναι – και όλοι μας διαβεβαίωσαν γι' αυτό– τότε αυτό το βιβλίο είναι μια συγκλονιστικά ζωντανή μαρτυρία της πίστης μας για τον Χριστό: ναι, ο Κύριος δεν αφήνει κανέναν να χαθεί, είναι έτοιμος να αναζητήσει κάθε άνθρωπο σε όσο βαθύ λάκκο κι αν βρίσκεται, σε όσο απόκρυμνο γκρεμό κι αν έχει πέσει, σε όσο σκοτεινό δρόμο κι αν έχει περιπλανηθεί. Μέσα σε έναν κόσμο τόσο παραζαλισμένο από τις διάφορες «αλήθειες» που διαφημίζονται κατά καιρούς, το βιβλίο του Κλάους Κένεθ μπορεί να δώσει αυθεντική μαρτυρία –προς τους πάντες!– για την μία και μοναδική αλήθεια της πίστης στον Χριστό. Κι είναι η μαρτυρία αυτή αυθεντική και έγκυρη γιατί προέρχεται από έναν άνθρωπο που πριν γνωρίσει τον Χριστό «τα έκανε όλα» στη ζωή του...

Οι αντιστάσεις κάμφθηκαν, οι αναστολές υποχώρησαν και εξαφανίστηκαν. Ήρθαμε σε επικοινωνία με τον Κλάους και συμφωνήσαμε να προχωρήσουμε στη μετάφραση του βιβλίου του (που παράλληλα μεταφράζεται σε δυο τρεις ευρωπαϊκές γλώσσες, ενώ κυκλοφορεί σε άλλες τόσες με μεγάλη ανταπόκριση από το αναγνωστικό κοινό).

Παραδίδουμε σήμερα αυτό το βιβλίο στα χέρια του αναγνώστη με εμπιστοσύνη. Θα χρειαστεί ευρύ πνεύμα για να διαβεί την ανάγνωσή του. Σε κάποια σημεία του ίσως είναι

κάπως «σκληρό»· κάποιιοι ενδεχομένως να «σκανδαλιστούν», κάποιιοι ίσως να θορυβηθούν... Όμως, για ένα πράγμα είμαστε βέβαιοι: όποιος το διαβάσει από την αρχή ως το τέλος, δεν πρόκειται να βγει ζημιωμένος. Αντίθετα, θα γνωρίσει μέσα απ' αυτό την κατάνυξη του θαυμασμού της αληθινής πίστης και θα κερδίσει ένα βαθύ αίσθημα ευγνωμοσύνης προς τον Κύριο, που «πάντασ ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2, 4).

Καλή ανάγνωση!

Οι εκδότες

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου το αφιέρωσα στην αναζήτηση της αγάπης και της αλήθειας, και η πραγματική απόσταση που διήνυσα κατά την πνευματική αυτή διαδρομή προϋπέθετε πολλές περιπλανήσεις ανά τον κόσμο. Πέρασα από την Ινδία, το Θιβέτ και την Ταϊλάνδη, καθώς και από αραβομουσουλμανικές χώρες όπως το Ιράν, το Αφγανιστάν, το Μαρόκο και τη Μαλαισία. Ταξίδεψα στην Αλάσκα, στο Μεξικό και στη Βραζιλία για να δοκιμάσω άλλα συστήματα, περιλαμβανομένων του κομμουνισμού, του αθεϊσμού και της χίπικης κουλτούρας· επί αρκετά χρόνια μελέτησα ενδελεχώς τις ανατολικές θρησκείες: τον ινδουισμό, τον βουδισμό, τον ισλαμισμό, καθώς και την πνευματικότητα των Αμερικανών αυτοχθόνων. Άλλες φορές πάλι, έμπλεξα με τον υπόκοσμο των ναρκωτικών και εισχώρησα στον εσωτερισμό και την απόκρυφη γνώση, περιερχόμενος σε κατάσταση έκστασης. Όμως, τίποτα δεν μπορούσε να γεμίσει το κενό που υπήρχε στην ψυχή μου, μέχρι την ημέρα που βρέθηκα αντιμέτωπος με επτά όπλα. Τότε μόνο –και απροσδόκητα– είχα μια συγκλονιστική κατ' ιδίαν συνάντηση με τον Άγνωστο σε μένα Θεό· τότε ήταν που σώθηκα κατά ένα θαυμαστό, βέβαια, τρόπο.

Πάντοτε έτρεχα να ξεφύγω από τον Θεό, από τους ανθρώπους και τον εαυτό μου. Ήταν ένα ταξίδι στην κόλαση, γεμάτο μίσος και θάνατο, ώσπου να αντικρίσω την αλήθεια για το ποιος πραγματικά ήμουν.

Άκουσα πολλές φορές να προφέρουν το όνομα του Ιησού και άλλες τόσες φορές Τον απέρριψα και Τον αρνήθηκα. Δεν Τον είχα καθόλου ανάγκη, ή έτσι νόμιζα. Επειδή είναι βέβαιο

πως ο ίδιος Θεός με αγαπά και με περιβάλλει με τη Χάρη Του, το να πιάνω τον εαυτό μου τώρα να αφηγείται και να τραγουδά για την αγάπη του Θεού, το θεωρώ απίστευτο και θαυμαστό.

Ίσως κάποιοι στο άκουσμα του ονόματος του Ιησού να μη θελήσουν να διαβάσουν την ιστορία, αντιμετωπίζοντας καθετί παρόμοιο ως «πνευματική ανισορροπία». Αυτός όμως που ειλικρινά αναζητεί την αλήθεια προκειμένου να βρει την αλήθεια, θα διαβάσει την ιστορία αυτή με πολλή προσοχή, αλλά και προς μεγάλη του τέρψη, διαπιστώνοντας πόσο ζωντανή είναι η παρουσία του Θεού και με πόση αγάπη προστατεύει όλους εμάς, κάθε μέρα, κατά την πορεία μας στη ζωή.

Klaus Kenneth

*Το βιβλίο αυτό αφιερώνεται
στην αγαπημένη μου σύζυγο Νίικιτσα*

ΜΕΡΟΣ Ι

Γεννήθηκα για να μισώ

Παιδική ηλικία και εφηβεία

«ΠΑΡΑΔΕΞΟΥ ΟΤΙ ΕΚΛΕΨΕΣ ΤΟ ΜΗΛΟ!».

«Όχι!».

Παααφ!... Το δεκαοκτάχρονο αγόρι με χτύπησε δυνατά στο πρόσωπο.

«Άντε λοιπόν, παραδέξου το. Το κλεψες, έτσι δεν είναι;».

«Όχι!», συνέχισα να φωνάζω απεγνωσμένα, ενώ δεχόμουν αλλεπάλληλα χτυπήματα.

«Σε είδα, γι' αυτό λοιπόν παραδέξου το!».

«Όχι, όχι!», επέμενε το πεντάχρονο.

Είχα γίνει μαύρος από το ξύλο, το κεφάλι μου γύριζε και λίγο έλειψε να λιποθυμήσω.

Και πάλι τα δυνατά χτυπήματα έπεσαν βροχή. Όσο πιο πολλά δεχόμουν, τόσο περισσότερο πείσμωνα, νιώθοντας μίσος για το μεγάλο αγόρι που χτύπαγε εμένα, ένα μικρό παιδί.

«Όχι, όχι, ποτέ!», φώναξα, «δεν έκλειψα κανένα μήλο!».

Εκείνη τη στιγμή επενέβησαν οι ενήλικες –ευτυχώς για μένα– και οι γονείς μας, δείχνοντας πολύ ταραγμένοι, μας χώρισαν διά της βίας.

Ανίσχυρος καθώς ήμουν, προκάλεσα τον οίκτο τους και κανείς τους δεν έδωσε σημασία στο ζήτημα της ενοχής. Όντως είχα κλέψει ένα μήλο από τον κήπο του σπιτονοικοκύρη μας. Ωστόσο, η περηφάνια μου, αλλά και το μίσος που αισθανόμουν για τους ανθρώπους γενικά, με εμπόδιζαν να ομολογήσω την πράξη μου· καλύτερα να πέθαινα παρά να αναγκαζόμουν να κάνω κάτι τέτοιο.

Ήμουν κακός, μισούσα τον κόσμο και, σε αντιστάθμισμα, με μισούσε και ο κόσμος. Στα χρόνια που ακολούθησαν, γλύτωσα από τον θάνατο πάνω από είκοσι φορές, είτε αυτό λεγόταν πυρκαγιά, είτε βενζίνη, σφαίρες, νερό, μαχαίρι, φίδια, ναρκωτικά, πόλεμος, αυτοκτονία, ατυχήματα, δαίμονες, λιντσάρισμα, κ.λπ. – μόνο ο Θεός ξέρει πώς έγινε αυτό! Στο μεταξύ, πείστηκα ότι πράγματι ο Θεός γνωρίζει τα πάντα. Η Χάρη Του, που μας αναζητεί και μας ξέρει καλά, υπήρξε πάντοτε η σωτηρία μου από τον δυνατό παράλογο φόβο, από την κόλαση που βίωνα. Υπήρξα πάντοτε ονειροπόλος και το όνειρό μου ήταν πάντοτε όμορφο. Δυστυχώς, πιάστηκα επανειλημμένως στα δίχτυα του κόσμου, επειδή έκανα το λάθος να εμπιστεύομαι τους ανθρώπους. Δεν άργησα να διαπιστώσω ότι ο κόσμος ήταν όντως ένα τόσο κακό μέρος που «δεν μπορούσε να είναι αληθινός». Παρ' όλα αυτά, μοναδική μου ελπίδα ήταν να συνεχίσω να εμπιστεύομαι τους ανθρώπους.

Όλη αυτή η θλιβερή ιστορία ξεκίνησε πριν ακόμα γίνει η σύλληψή μου. Η μητέρα μου δεν έδειξε ποτέ να με έχει απο-

δεχτεί· δεν μπορούσε να αποδεχτεί την ίδια τη ζωή. Πώς θα μπορούσα να το εξηγήσω αυτό; Σήμερα, με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, μπορώ να αναγνωρίζω και να διακρίνω τον τρόπο με τον οποίο οι δαίμονες, οι δυνάμεις και οι εξουσίες του σκότους, όπως και άλλες (αόρατες) απόκρυφες δυνάμεις, κυβερνούν τη ζωή ενός ατόμου, δίχως το τελευταίο να έχει πλήρη συναίσθηση των λόγων για τους οποίους έκανε την τάδε ή τη δείνα επιλογή, εφόσον βέβαια ο τρόπος διαβίωσής του απομακρύνει τη θεία χάρη.

Οι δυνάμεις του σκότους διάκεινται εχθρικά προς τη ζωή. Η Παλαιά Διαθήκη αναφέρει ότι η αρνητική επίδραση του αποκρυφισμού μπορεί να κληροδοτηθεί και να παραμείνει ενεργή μέχρι και τέσσερις γενιές (Εξοδος 20, 5). Μέσα από το πρίσμα αυτό, μπορώ να εξηγήσω τη στάση της μητέρας μου και την αδυναμία της να αγαπήσει, παρότι ήθελε να αποκτήσει παιδιά. Αυτό οφείλεται είτε στην ενασχόλησή της με τον κόσμο των πνευμάτων, είτε σε ό,τι είχε κληρονομήσει από τη δική της μητέρα. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε επίσης να αποδοθεί στο γεγονός ότι ποτέ της δεν γνώρισε ούτε την πατρική αγάπη. Νομίζω ότι η λαχτάρα της να αποκτήσει κάτι που θα ζούσε περισσότερο απ' ό,τι εκείνη –μεταξύ των δύο πολέμων είχε απολέσει τα πάντα– ήταν η αιτία για τη μοιραία, κτητική της «αγάπη». Από τότε που γεννήθηκα, τελούσα αναμφίβολα υπό την επίδραση αυτών των καταστροφικών δυνάμεων, ενώ η μητέρα μου –πριν το τέλος της ζωής της– μου διηγούνταν συχνά τις εμπειρίες της από τον κόσμο των πνευμάτων, καθώς και άλλα πράγματα που σχετίζονταν με τη μητέρα της. Στις εμπειρίες αυτές οφειλόταν η αδυναμία της μητέρας μου να αποδεχτεί μία νέα ζωή – δηλαδή, εμένα. Δεν αναφέρομαι σε μια συνειδητή απόφαση,

αλλά στην ψυχική της κατάσταση.

Κάποτε βρισκόμουν σε βαθύ εσωτερικό διαλογισμό, για να βιώσω τελικά την απόρριψη από την πλευρά της μητέρας μου. Η ψυχή μου υπήρχε από τη στιγμή της σύλληψης και, με τη δύναμη ενός άγνωστου πνεύματος, μπορούσα να νιώσω –πράγματι πολύ καθαρά– ότι ήμουν, ότι υπήρχα. Ήξερα ότι ζούσα. Αυτό όμως δεν κράτησε παρά ένα κλάσμα του δευτερολέπτου, όταν το «άλλο πνεύμα», ο εχθρός της Αγάπης, μέσα από την καρδιά και την ψυχή της μητέρας μου επιτέθηκε στη νέα ζωή, πράγμα το οποίο προκάλεσε μία πολύ ισχυρή εσωτερική έκρηξη. Έσπασα σαν σαπουνόφουσκα.

Το «είναι» μου, που μόλις είχε κάνει την εμφάνισή του, σφάδαζε από τον πόνο μετά τη θανάσιμη αυτή εμπειρία, ενώ η αθάνατη ψυχή μου ήξερε ότι δεν ζούσα πλέον. Βίωσα αυτήν την κατάσταση εν πλήρει συνειδήσει.

Πάντως, από βιολογικής πλευράς, η ανάπτυξή μου ακολούθησε την κανονική της πορεία. Όμως, όταν γεννήθηκα ύστερα από εννέα μήνες, δεν είδα το «φως» αλλά το «σκότος» του κόσμου· και αυτό συνέβη με δύο τρόπους.

Ήταν Μάιος του 1945, στην Τσεχοσλοβακία. Το μίσος και η επιθυμία για εκδίκηση που οι άνθρωποι ένιωθαν προς τη ναζιστική Γερμανία, καθόριζαν τις συμπεριφορές και άφηναν ορατά τα σημάδια τους πάνω μας. Πόλεις και χωριά βομβαρδίζονταν και κατακαίγονταν, άψυχα σώματα σφαιγιασμένων Γερμανών στρατιωτών κρέμονταν από τα φώτα των δρόμων. Οι γονείς μου βρήκαν καταφύγιο σε ένα χωριό, στην προσπάθειά τους να αποφύγουν τον επερχόμενο Ρωσικό Κόκκινο Στρατό, που εισέδυε στο Γερμανικό Ράιχ από τα βορειοανατολικά. Η μητέρα μου έπρεπε να ξαπλώσει κάπου, γιατί είχαν αρχίσει οι οδύνες του τοκετού. Η μαμή